

Giới thiệu Văn Thi Ca Em Là Của Tôi

Cô mang trong mình lòng thù hận với người chị cùng cha khác mẹ, quay lại với 1 thân phận hoàn toàn khác và bắt đầu kế hoạch trả thù.

Anh một tổng tài đẹp trai, lưng người đứng đầu một gia tộc có tiếng trên thế giới. Người đàn ông cao ngạo, lạnh lùng sẽ trở lên dịu dàng trước cô gái mình yêu.

[Văn án]

Lục Hắc Thần đẩy cô vào bức tường, hai tay anh chống vào tường phía sau giam giữ cô trong phạm vi của mình: “Tôi nói cho em biết, Văn Thi Ca em là của tôi”. Anh im lặng một lúc rồi nói tiếp: “Của riêng tôi”.

Cô không phục phản bác: “Em là của em sao có thể của anh được”.

Lục Hắc Thần liếc nhìn cô: “Không muốn”.

Cô đành chấp thuận: “Được rồi em là của anh, nhưng anh cũng sẽ là của em. Mời Lục Hắc Thần khẽ cong lên: “Chúng ta là của nhau”.

Bạn đang đọc truyện *Văn Thi Ca Em Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Chương 1: Tôi đã trở lại

Buổi sáng ở thành phố A, một buổi sáng trong lành. Ở đối diện một căn biệt thự cao cấp xuất hiện một cô gái.

Cô gái sở hữu một dung mạo xinh đẹp, nước da trắng, mái tóc đen nhánh tùy ý xõa ngang lưng, bộ quần áo đơn giản. Văn Thi Ca giương đôi mắt tràn đầy căm phẫn về phía căn biệt thự, người đang sống hạnh phúc trong căn biệt thự kia là người có chết cô cũng không quên.

Cung Uyển Tâm người chị yêu dấu, tôi đã trở lại. Những thứ cô đã mang đến cho tôi, tôi sẽ trả lại cô gấp trăm ngàn lần.

Những thứ vốn thuộc về cô, tất cả đều bị người chị cùng cha khác mẹ cướp mất. Cung Uyển Tâm khiến cô bị gia đình ghét bỏ, cướp mất người đàn ông cô yêu. Cô ta nói với cô: “Tâm Như, dù mọi người có nói về em như thế nào thì chị vẫn mãi tin em”.

Cô đã từng ngu ngốc tin đó là những lời thật lòng, hết lòng tin tưởng rồi hết lần này đến lần khác bị cô ta hại, đến lúc bị chính tay cô ta đẩy xuống vực thì cô mới nhận ra người cô tin tưởng nhất cũng chính là người cô hận nhất.

Lúc tưởng chừng là mình sẽ ra đi dễ dàng như vậy, lúc tia hi vọng cuối cùng chuẩn bị vụt tắt thì cô được cứu.

Người cứu cô là một cô gái tên là Văn Thi Tuyết em gái ruột của Văn Phong người đứng đầu một tổ chức lớn.

Làm việc cho tổ chức 3 năm, cô là một tay đua đứng đầu bảng xếp hạng đua xe, một tay súng có tiếng trên giang hồ, người có thân thủ tốt thứ 2 trong tổ chức, cũng là người thân tín nhất bên cạnh Văn Phong.

Mang nỗi hận trong lòng ba năm mà không thể trả thù, bây giờ cô đã tự do.

Cô có thể sống tự do, không cần lo việc chém giết, không cần sống trong bóng tối, có thể thực hiện ước mơ và điều quan trọng cô Văn Thi Ca có thể trả thù người đã hại mình.

Cô đứng giữa những tia nắng, nở một nụ cười tà mị.

Cuối cùng cũng có thể làm những gì mình muốn.

Đúng lúc này, cánh cổng được mở ra. Người Bước ra không ai khác chính là Cung Uyển Tâm và Trình Thâm.

Cơ hội để chúng ta gặp lại còn nhiều lắm nhưng không phải là bây giờ. Hi Ca khẽ cười một tiếng rồi gọi một chiếc taxi và rời đi.

Qua cánh cửa kính, Cung Uyển Tâm thấy một hình dáng mà cô ta đã rất quen thuộc.

Cung Tâm Như...

Không phải cô ta đã chết rồi sao, không thể nào...

Hôm đó chính tay Cung Uyển Tâm đã đẩy cô xuống vực cũng là ngày cô nhận ra tất cả sự dối trá.

Cung Tâm Uyển Khẽ run lên một cái. Thấy sự bất thường của Cung Tâm Uyển, Trình Thâm hỏi: “Em không sao chứ”. Cô ta vẫn còn run sợ: “Tâm Như...em nhìn thấy...Tâm Như...vừa này...”. Rồi bắt đầu khóc òa khóc: “Đều là lỗi của em...huhu”.

Sợ cô gái nhỏ của mình đau lòng, Trình Thâm ôm cô ta vào lòng: “Cô gái ngọc, em không có lỗi gì cả, do cô ta thấy có lỗi với em nên lấy cái chết để đền tội”

Phải Cung Tâm Như đã chết là chính tay cô ta hại chết, dù thế nào thì người đàn ông trước mắt cũng tin tưởng cô.

Đôi khi đừng để về bề ngoài của người khác lừa gạt. Nếu luôn nhìn vào vẻ bề ngoài của người khác mà đánh giá họ thì bạn sẽ luôn bị nhầm người.

Bề ngoài Cung Tâm Uyển luôn tỏ ra hiểu chuyện, ngây thơ, yếu đuối làm người khác luôn muốn che chở.

Còn Cung Tâm Như trong mắt hắn là một người mạnh mẽ, thông minh, thà hắn tin cô hại người ta còn hơn tin người ta hại hắn.

Chính vì cô quá mạnh mẽ, có thể tự bảo vệ bản thân nên hắn chưa từng bảo vệ cô, chính vì Cung Uyển Tâm quá yếu đuối nên hắn rất muốn bảo vệ.

Chính vì vậy hắn thà tin Cung Uyển Tâm còn hơn tin cô. Hắn chưa một lần đoán được cảm xúc của cô vì cô luôn che giấu nó. Cô chưa từng thổ lộ cảm xúc của mình cho hắn biết, cũng chưa từng cầu xin hắn tin tưởng cô.

Nếu cô đứng trước mặt hắn cầu xin hắn tin tưởng cô thì hắn sẽ tin cô nhưng cô không hề làm điều đó.

Có người đàn ông nào không muốn bảo vệ người phụ nữ của mình, người đàn ông nào chấp nhận người phụ nữ của mình luôn lấn áp mình. Hắn quyết định từ bỏ cô vì cô chưa từng cần hắn bảo vệ, chưa từng chịu tỏ ra yếu đuối trước mặt hắn. Hắn cũng là một người đàn ông. Ở Cung Tâm Uyển hắn có thể bảo vệ cô ta, cô ta cũng luôn làm theo ý hắn, cô ta luôn hiểu chuyện, ở bên cạnh cô ta hắn mới cảm thấy mình thực sự là một người đàn ông.

Hắn thừa nhận hắn từng rất yêu Tâm Như nhưng vì tình yêu đó mà từ bỏ thể diện hắn cảm thấy không đáng. Lựa chọn Cung Tâm Uyển, cô ta có thể cho hắn những gì hắn muốn. Cuối cùng hắn vẫn lựa chọn người phụ nữ như Cung Tâm Uyển.

Hắn luôn cho rằng lựa chọn của hắn là đúng, lựa chọn Cung Tâm Uyển là đúng, từ bỏ Cung Tâm Như là đúng, lựa chọn đó hắn sẽ không bao giờ hối hận.

Nhưng khi nghe đến tên cô tìm hắn như bị cắt ra từng khúc vậy, rất đau

Bạn đang đọc truyện *Vân Thi Ca Em Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Nhìn cô gái trong lồng ngực, hắn xuất hiện một sự thỏa mãn. Cung Uyển Tâm là lựa chọn của hắn. Cô ta là một người phụ nữ thành đạt, một minh tinh nổi tiếng, một cô gái có thể đáp ứng mọi lòng tham của hắn.

– “Để anh đưa em đi làm”.

Cung Uyển Tâm lau nước mắt dính trên mặt, khẽ gạt đầu một cái.

Hôm nay là ngày đầu tiên mở máy bộ phim vẫn mãi yêu em của đạo diễn Lưu Li. Vẫn mãi yêu em là dự án phim đầu tư rất nhiều tiền, cũng là dự án được áp ủ bao năm của Lưu Li.

Trong phim, có hai nữ chính. Nữ chính thứ nhất là Lâu thiên Ngọc con gái của Lâu gia một gia tộc lớn. Lâu Thiên Ngọc là một cô gái hiền lành, lương thiện.

Nam chính là Trần Thiên thanh mai trúc mã của Lâu Thiên Ngọc. Hắn là một người đàn ông tài giỏi thành đạt.

Nữ chính thứ hai là Lục Minh Nghi con gái của Lục Mễ, ông trùm hắc đạo.

Nữ chính thứ nhất và nam chính đã được xác định.

Nữ chính thứ nhất là Cung Uyển Tâm

Nam chính là Mục Miếu. Mục Miếu là một minh tinh nổi tiếng với số lượng fan khủng, độ nổi tiếng phải ngang bằng Cung Uyển Tâm.

Nữ chính thứ hai cũng đã được xác định nhưng ai từng gặp mặt người này.

Cảnh đầu tiên là bữa tiệc ở một nhà hàng.

Lúc Cung Uyển Tâm Trình Thâm bước vào nhà hàng, lập tức trở thành tâm điểm bàn tán.

-“Càc cô nhìn Tâm Uyển đi, cô ấy thật sướt, có gia thế tốt lại có bạn trai tài giỏi”.

-“Thật hâm mộ quá đi, ước gì mình cũng giống cô ấy”.

-“Thôi đi cô nương, đừng ở đây mà ảo tưởng”.

Thấy Cung Uyển Tâm đến Lưu Li cũng đi ra chào đón:“Em đến rồi sao, lúc nào cũng có bạn trai đưa đón, nhiều người ước mơ được như em đó có biết không, em thật hạnh phúc”.

Cung Uyển Tâm đỏ mặt :“Chị quá lời rồi”.

Lưu Li cũng không đùa nữa :“Được rồi, em vào hóa trang đi”.

Sau đó Cung Uyển Tâm theo Tiểu Nhu vào hóa trang.

Lúc hóa trang xong bước ra, Cung Uyển Tâm khỏi nhận thêm nhiều ánh mắt ghen tị xen lẫn ngưỡng mộ.

Mái tóc đen được búi gọn gàng, gương mặt xinh đẹp được trang điểm tinh xảo, bộ váy dạ hội trắng muốt trông như một thiên sứ hạ phàm.

Một cô gái đóng vai quần chúng không khỏi ngưỡng mộ :“Chị uyển Tâm quả thực quá đẹp”.

Trước lời khen ngợi đó, Cung Uyển Tâm vui vẻ mỉm cười một cái.

Trình Thâm này giờ ngồi ở một góc bây giờ cũng đứng lên :“Em rất đẹp”. Mặt Cung Uyển Tâm đỏ phừng lên, cười rất vui vẻ.

Mọi người đã đến đông đủ, chỉ thiếu một người, nữ chính thứ hai.

Ngay cả tiền bối cũng đến đủ rồi mà một diễn viên không ai biết đến bắt họ phải đợi, Cung Uyển Tâm có cơ hội để mọi người ghét bỏ nữ chính thứ hai này cô ta không thể bỏ lỡ :“Sao nữ chính thứ hai vẫn chưa tới”.

Mọi người cũng bất bình theo:“Chị Uyển Tâm và anh Miếu cũng đến đủ rồi, sao cô ta còn chưa đến”.

-“Đúng vậy, thật là quá đáng”.

-“Cô ta nghĩ cô ta là ai chứ”

Thấy tình hình ngày càng bất ổn, Lưu Li đứng ra hòa giải :“Mọi người bình tĩnh, còn 5 phút nữa mới đến giờ hẹn mà”.

Phải đạo diễn mời mọi người là tám giờ mà giờ mới chỉ có 7 giờ 55 phút. Cung Uyển Tâm cũng phần nào hả dạ, rồi cố tình làm người tốt đứng ra hòa giải :“Đúng vậy vẫn chưa đến giờ mà”.

Họ đành phải nhịn cục tức này xuống, lúc này ai nấy đều nghĩ : đợi cô ta đến kiểu gì cũng phải chửi cho một trận.

Thời gian từng phút trôi qua. 7 giờ 59 phút

56 giây...

57...

58...

59...

8:00...

Đúng lúc này ở cửa xuất hiện một cô gái.

Mọi người đều ngỡ ngàng, cô gái ở cửa, lần đầu họ gặp được cô gái xinh đẹp như vậy, quả thật quá xinh đẹp...

Lưu Li niềm nở ra đón tiếp, thái độ cực kì niềm nở:“Thi Ca em đến rồi, quả thật rất đúng giờ”.

Vậy sáng nay, cô ta nhìn thấy đều là thật, không phải nhìn nhầm.

Trình Thâm cũng không khác gì: “Tâm như...”. Hấn gọi khá to, nhưng cô căn bản không để tâm.

Thi Ca tươi cười chào lại: “Chào chị”.

Lưu Li quay sang đám người đang đứng sờ kia, giới thiệu: “Mọi người đây là Thi Ca, người đảm nhiệm vai Lục Minh Nghi”.

Lưu Li tiếp tục: “Được rồi, Hi Ca, em vào hóa trang đi”

Thời khắc cô gái từ cánh cửa bước ra, không ai nói nổi lời nào, người nào người nấy không thể rời mắt khỏi cô gái này. Ngay cả Mục Miếu, kẻ cả, kẻ cả Trình Thâm thật sự không thể rời mắt khỏi cô gái này.

Tìm Trình Thâm lại bắt đầu đập loạn xạ.

Tâm Như, cô gái trước mắt có phải là Tâm Như...

Từ lúc xuất hiện em, Tâm Như chưa từng nhìn anh lấy một lần.

Chẳng lẽ em không phải Tâm Như.

Cung Uyển Tâm thì không dám nhìn vào cô gái trước mắt người run kịch liệt, Cung Tâm Như, hay Vân Thi Ca.

Cô gái trước mắt này trái ngược với Cung Uyển Tâm. Cô mặc trên mình bộ váy màu đen, cô rất đẹp cô không phải thiên sứ mà là ác quỷ, cô có thể giết chết tất cả mọi người ở đây.

Lưu Li cũng vô cùng ngạc nhiên, cô gái trước mắt, quá tà mị.

Lưu Li cũng là người phá vỡ bầu không khí: “Nếu mọi người đã đến đủ rồi thì chúng ta bắt đầu”.

Bạn đang đọc truyện *Vân Thi Ca Em Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Muốn tôi chết đến vậy

Cảnh diễn bắt đầu.

Mọi người ai nấy đều vào vị trí của mình. Đạo diễn hô hai chữ: “Bắt đầu”. Không khí cũng bắt đầu làm nóng.

Ở một bữa tiệc chỉ có những người giàu có. Ở một góc, Trần Thiên đang đưa ly rượu trong tay cho Lâu Thiên Ngọc, lúc bàn tay trắng nõn của Lôi Thiên Ngọc sắp chạm đến ly rượu, thì bị một bàn tay mềm mại khác cướp mất. Cầm ly rượu trong tay, Lục Minh Nghi khẽ cười một tiếng.

Trong kịch bản Trần Thiên sẽ tỏ ra khó chịu, nhưng nhìn cô gái trước mắt Mục Miếu không thể làm gì được chỉ biết chết lặng trước nụ cười chế giễu của cô gái này.

Mình đang làm gì thế này.

Đến khi tiếng hô của đạo diễn vang lên hấn mới hoàn hồn, thì ra hấn bị cô gái trước mắt mê hoặc.

-”Cắt”.

Đây là lần đầu tiên trong đời hấn bị NG.

Lưu Li hơi bức mình vì cảnh quay này Vân Thi Ca đã làm rất tốt, tuy chỉ là vài hành động vài biểu cảm thôi, nhưng cũng không chê vào đâu được.

Hấn cảm thấy khó chịu, không buồn liếc hấn một lần.

Nhưng Lưu Li vẫn hòa hoãn: “Được rồi, nghỉ 10 phút”.

Cảnh quay lần nữa được bắt đầu.

Đâu chỉ đơn giản như thế, hội trường bắt đầu xôn xao.

-”Anh Miếu thế lại bị NG”.

-” Có phải vì xô gái tên Vân Thi Ca không“.

-”Công nhận chị ấy đẹp thật, chả trách anh Miếu lại bị hớp hồn“.

-”Đẹp mà diễn xuất nát thì làm được gì“.

-”Cô ấy diễn tốt vậy mà“.

-”Cũng chỉ có mấy giây mà kêu diễn xuất tốt“.

Mười phút sau.

Ly rượu bị cướp đi.

Trần Thiên nhũ mảy, thật sự khó chịu. Khó chịu vì cô chưa từng để ý đến hắn.

Lục Minh Nghi khẽ cười một tiếng, rồi một hơi cạn sạch ly rượu. Uống xong, cô gái đặt ly rượu vào lại trong tay Trần Thiên. Rồi quay gót bỏ đi.

-”Đứng lại”.Lâu Thiên Ngọc lên tiếng.

- “Làm việc xấu, sẽ bị báo ứng”.

Lục Minh Nghi quay lại, khinh thường cười một tiếng :”Phải, làm việc xấu sẽ bị báo ứng”.

Lục Minh Nghi từng là một cô gái vô cùng lương thiện nhưng vì sự lương thiện đó mà em trai cô Lục Minh Minh đã bị Lâu Mãn hại chết.

-”Lấy mạng đền mạng, là điều dĩ nhiên”. Nói xong cô trực tiếp quay lưng bỏ đi.

-”Cắt, rất tốt, rất tốt, Thi Ca em làm rất tốt”.

Lưu Li không khỏi khen ngợi.

Cung Uyển Tâm không tự chủ được run cầm cập. Trình Thâm đi đến, vòng tay ôm lấy cô ta :” Em không sao chứ”.

-”Em không sao”.

Trình Thâm không ngừng nhìn về một phía.

-” Thi Ca em quá tuyệt, chị không ngờ em có thể làm tốt như vậy”.

Vân Thi Ca nở một nụ cười :”Cảm ơn chị, nếu không có việc gì thì em về trước”.

Vân Thi Ca bước ra khỏi cửa với bao ánh mắt trầm trồ. Bóng dáng cô vừa khuất, thì Trình Thâm đã nhanh như chớp đuổi theo.

-”Tâm Như...”.

Biết được có người đuổi theo, Thi Ca quay người lại. Trình Thâm đuổi tới nơi, đứng trước mặt cô.

-”Em chưa chết”.

-”Sao, muốn tôi chết đến vậy sao”: Thi Ca hờ hững.

Trình Thâm không ngờ cô lại nói câu này, nhất thời sững người không biết nói gì.

Phải, trước mặt hắn cô luôn như vậy. không bao giờ giải thích cho hắn điều gì, là vì cô không kiên nhẫn, và cô cũng không cần hắn hiểu bất cứ điều gì.

Nhìn cô gái thân nhiên lướt qua trước mắt mình hắn không thể làm gì, không thể giữ cô lại, cảm giác này chỉ có mình hắn hiểu, một cảm xúc gì đó không thể nói thành lời.

Và hắn chỉ có thể nhìn bóng dáng mảnh mai của cô khuất dần.

Đường xá vẫn nhộn nhịp, chỉ có hắn, chỉ có hắn đứng lẻ loi, cô độc nhìn bóng dáng đã biến mất từ lâu phía trước.

Đến khi trời đổ cơn mưa, cảm giác lạnh buốt ập đến, từng hạt nặng trĩu rơi vào người hắn mới tỉnh lại, quay lưng bỏ đi.

Sáng sớm, một căn phòng ở khu trung cư nào đó.

Căn phòng một màu chủ đạo là màu trắng. Vân Thi Ca ừ oải thức dậy. Cô vươn vai một cái, ngáp dài một hơi rồi đứng dậy bước vào phòng vệ sinh. Cửa phòng vệ sinh được đóng lại.

Nửa tiếng sau, cánh cửa được lần nữa được mở ra. Vân Thi Ca trở ra với một kiểu ăn mặc hoàn toàn khác.

Cô mặc một chiếc áo thun màu trắng, quần bò rách, tóc buộc một chùm đằng sau. Đặc biệt là trên mặt cô còn đeo một chiếc mặt nạ trắng tinh, chiếc mặt nạ khéo léo che đi nửa khuôn mặt xinh đẹp của cô.

Bước ra phòng khách, nhìn vào bếp rất nhanh đã bắt gặp hình dáng một cô gái đang cặm cụi trong bếp :“Chị Ly em đi đây”.

Vân Ly vẫn chăm chú vào món trứng gián :“Em ở lại ăn sáng đã”.

Vân Thi Ca đi ra cửa :“Không cần em đi đây”.

Vân Thi Ca bắt một chiếc taxi :“Chở tôi đến đường đua HF”.

Lúc tới nơi, vài chiếc siêu xe siêu cấp đang đậu ở đây.

Đây là cuộc đua xe do tập đoàn HG tập đoàn xe đua lớn nhất thế giới tổ chức.

Trong cuộc thi, tất cả các đấu thủ sẽ dùng các loại siêu xe cùng loại, có tốc độ sức bền...giống nhau, chọn ngẫu nhiên.

Số người đến tham dự cuộc thi có hạn.

Ai đến tham gia cuộc thi cũng phải có giấy mời của ban tổ chức.

Bạn đang đọc truyện *Vân Thi Ca Em Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

Ở trong tổ chức 3 năm, Vân Thi Ca là tay đua đứng đầu bảng xếp hạng trong giới hắc đạo.

Nên lần này cô có giấy mời cũng là truyện thường tình.

Trong cuộc thi này cô nghe nói có cả Lục Hắc Thần, người đàn ông trong truyền thuyết người đứng đầu Lục gia, gia tộc hùng mạnh nhất thế giới. Còn có cả Lục Quang Minh em trai họ của Lục Hắc Thần.

Vào kho để xe của tập đoàn cô không khỏi trầm trồ, những chiếc xe trong này vừa nhìn đã biết, là những chiếc xe chất lượng tốt nhất, giá cả trên trời.

Ngắm nhìn một hồi, Vân Thi Ca cũng chọn được một chiếc siêu xe màu trắng mang ra ngoài.

Cô cho xe đến một chỗ trống, bên cạnh hai chiếc xe của hai người đàn ông.

Điều thu hút ánh mắt của cô nhất chính là, một người đàn ông đeo một chiếc mặt nạ giống cô, nhưng riêng giá trị của nó cũng là giá trên mây.

Lục Hắc Thần đang dựa người vào chiếc siêu xe bên cạnh hút thuốc lá.

Bên cạnh còn có một người đàn ông khác cũng dựa vào chiếc xe lái nhai :“Anh à, anh không gỡ chiếc mặt nạ đen xì kia ra được à, mặt của anh mà không cho người khác nhìn là lãng phí một tài nguyên đó”.

Lục Hắc Thần vẫn im lặng không nói tiếng nào, chỉ coi lời nói này như gió thoảng qua tai.

Vân Thi Ca phút này chỉ có một ý nghĩ : Người đàn ông này, quả thật rất thú vị.

Người này cũng đeo mặt nạ như cô không muốn người ta biết mặt, chắc hẳn có điều gì bí mật. Mà cô lại muốn tìm hiểu bí mật đó. Cô cất bước về phía người đàn ông cô cho là bí ẩn, khi lướt qua người Lục Quang Minh, hắn bị cô gái trước mắt hấp hồn, giọng tươi cười :“Này em gái, nếu anh về đích trước em thì, em là của anh chứ”. Lục Quang Minh không dám nói thắng cuộc thi vì ông anh họ của mình đang ở đây, có mọc thêm cánh cũng không thắng được.

Cô nhìn Lục Quang Minh một cái :“Nhàm chán, không hứng thú”. Đối với những người như vậy cô chỉ muốn lấy dép phang cho hắn một trận. Còn những câu sến súa này cô cũng nghe trai cả lỗi tại.

Lục Quang Minh không ngờ còn có người nói vậy với mình nhất thời á khẩu không biết nói gì.

Vân Thi Ca bỏ mặc tên công tử này, quay sang Lục Hắc Thần: “Này anh, tôi và anh cá cược chứ, nếu tôi thắng anh thì anh phải gỡ mặt nạ xuống”.

Lục Quang Minh ở bên cạnh không nhìn được bật cười: “haha, cô gái, cô thật thú vị cô muốn cá cược với ai cũng được, nhưng đừng cá cược với anh ấy, không thắng được đâu”.

Cô cũng biết người đàn ông này không tầm thường, nhưng không có việc gì có thể làm khó được cô.

Cô không hề do dự: “Còn nếu anh thắng tôi, thì tôi cũng sẽ phải gỡ mặt nạ, ok chứ”.

Lục Quang Minh giờ mới nhớ ra cô gái này cũng đeo mặt nạ, nhất thời sững ra: “Cô có phải là Hắc Ca”.

Vân Thi Ca khẽ gật đầu: “Phải”.

Lục Quang Minh gãi đầu cười hi hi: “Nghe danh đã lâu, giờ được gặp mặt, quả thật có khí chất”.

Lục Hắc Thần cũng có chút hứng thú với nhân vật Hắc Ca này, hẳn muốn coi nhân vật truyền thuyết về giới hắc đạo như thế nào: “Được”.

30 phút sau, cuộc thi bắt đầu. Những chiếc xe đua nhau về vị trí xuất phát. Khi khẩu hiệu: “Bắt đầu” vang lên, những chiếc xe bắt đầu lăn bánh.

Qua một đoạn, hai chiếc xe một trắng một đen vuron lên dẫn đầu, bỏ xa những chiếc xe phía sau.

Chiếc xe màu trắng không ai khác là của Vân Thi Ca còn màu đen là của Lục Hắc Thần.

Vân Thi Ca cũng công nhận, người đàn ông này quả thực không tầm thường.

Lục Hắc Thần khẽ nhếch mép: Hắc Ca này cũng có chút bản lĩnh.

Trên đường đua, hai chiếc xe một trắng một đen đua nhau tiến lên phía trước.

Sau nửa tiếng, hai chiếc xe cùng nhau cán đích.

Những phóng viên của các tòa báo lớn thì nhau chụp lia lịa.

Tiếp theo, Hắc Ca bước xuống từ chiếc siêu xe màu trắng. Đương nhiên, bị các phóng viên phanh máy chụp ảnh.

Lục Hắc Thần cũng bước xuống xe. Tất nhiên không tránh khỏi máy ảnh.

-”Người chiến thắng là Hắc Ca và ngài Lục Hắc Thần”.

Vân Thi Ca khi nghe đến ban giám khảo đọc đến tên Lục Hắc Thần thì khẽ rung mình. Nhưng rất nhanh đã lấy lại bình tĩnh, Lục Hắc Thần thì sao chứ, không phải cũng chỉ là Lục Hắc Thần thôi sao. Vân Thi Ca bước tới chỗ Lục Hắc Thần: “Hóa ra là ngài lục, không tồi, chúng ta hòa, nhưng tôi vẫn muốn xem mặt của ngài”.

Lục Hắc Thần nhất thời chưa tiêu hóa được lời cô nói, vì trước giờ chưa một ai dám nói những lời kiểu này với anh.

Đến khi tiêu hóa xong câu nói, thì chiếc mặt nạ đã bị cô gái nhanh như chớp dứt nấy.

Khuôn mặt sau chiếc mặt nạ, quả thật không chê vào đâu được, quá hoàn hảo.

Các phóng viên cả nữ lẫn nam, ngây ra một lúc, rồi chớp lấy thời cơ chụp điên cuồng.

Riêng tin tức này thôi, cũng đủ để cho giới giải trí, hắc đạo, bạch đạo náo loạn. Vì đây là Lục Hắc Thần, họ phải nhớ mặt người này để tránh đắc tội.

Lúc này đây, ngay cả Vân Thi Ca trước giờ không mê trai đẹp cũng đỏ mặt. Cũng đồng nghĩa, cô cũng phải hứng chịu con thịnh nộ của ác quỷ.

Lục Hắc Thần nhú mày, riêng chỉ nhú mày thôi, cô cũng biết hắn tức giận thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Vân Thi Ca Em Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5

Trước giờ lá gan Vân Thi Ca vốn to, đối mặt với nguy hiểm hàng vạn lần mà cô cũng không sợ.

Nhưng đứng trước người đàn ông này đây, cô có cảm giác lòng tơ của mình đã dựng đứng lên. Cảm giác như chỉ giây tiếp theo, cô sẽ bị hất quăng xuống 18 tầng địa ngục.

Đúng lúc này, một hàng xe bị bỏ phía sau kéo đến. Lục Quang Minh bước xuống xe, đập vào mắt hắn đầu tiên là ông anh họ của mình ấy thế mà bị lộ mặt. Trên tay cô gái to gan còn cầm chiếc mặt nạ của Lục Hắc Thần.

Vừa nhìn thấy cảnh tượng này, Lục Quang Minh đã đoán ra phần nào sự việc.

Thật không ngờ trên đời này còn có người to gan như vậy, còn là con gái nữa chứ.

Trước nay cả bạch đạo lẫn hắc đạo đều có câu: “Đụng vào ai, chứ đừng bao giờ đụng đến Lục Hắc Thần và Vân Phong”.

Còn một câu nói riêng về Lục Hắc Thần: “Thà đắc tội quỷ còn hơn đắc tội Lục Hắc Thần”.

Lục Quang Minh biết nhân vật Hắc Ca này dám tháo mặt nạ của Lục Hắc Thần cũng đồng nghĩa ngày mai trong giới đua xe sẽ không còn ai là Hắc Ca nữa.

Hắc Ca cũng là thần tượng của Lục Quang Minh mấy năm nay.

Vài giây sau, các phóng viên nữ nhất gan nay cũng thật to gan, họ không cưỡng nổi khuôn mặt đẹp trai này, mặc kệ ngày mai ra sao mà bu lại chỗ Lục Hắc Thần tìm hướng ảnh đẹp nhất mà chụp.

Đám phóng viên này cũng thuận lợi che đi tầm mắt của Lục Hắc Thần.

Nhân cơ hội tốt Vân Thi Ca cũng lặng lẽ chuẩn bị mà thần không biết quỷ không hay. Tuy hành động này không được quân tử cho lắm nhưng mặc kệ “người biết thức thời là trang tuấn kiệt”.

Không chuẩn sớm đến lúc chết lúc nào cũng không hay thì thật có lỗi với bản thân. Dù gì mục đích đã hoàn thành rồi, mặc dù hơi mạo hiểm.

Chỉ là gỡ một chiếc mặt nạ thôi, nhưng Vân Thi Ca cảm thấy nó còn nguy hiểm hơn việc đứng trước họng súng.

Ngày hôm sau, trên các trang đầu mặt báo và trên mạng xã hội:

[Cuộc đua trên đường HF, người chiến thắng là hai nhân vật truyền thuyết Hắc Ca và Lục Hắc Thần, mặt nạ của Lục Hắc Thần bị Hắc Ca gỡ bỏ...]. Bên cạnh là vô số ảnh của Lục Hắc Thần và Hắc Ca.

Tin này nhanh chóng làm náo loạn cả giới giải trí, hắc đạo lẫn bạch đạo.

Họ phải nhớ rõ khuôn mặt của nhân vật truyền thuyết này để tránh đắc tội.

Họ cũng phải mang ơn Hắc Ca, việc làm đó giúp họ nhưng Hắc Ca này lại tự mang họa vào thân.

Trình Thâm cũng đang cầm tờ báo trên tay, hắn cũng như những người khác phải nhớ rõ mặt Lục Hắc Thần để tránh mang họa vào thân. Ánh mắt hắn có tình nhìn vào cô gái tên Hắc Ca, tâm trí hắn lại trở nên náo loạn cô gái này tuy đã bị che nửa khuôn mặt nhưng hắn vẫn nhận ra, cô gái này rất giống Tâm Như.

Hắn tự chế giễu bản thân Tâm Như sao có thể là Hắc Ca.

Văn phòng làm việc của Lục Hắc Thần.

Thiên Long vốn là người bình tĩnh, nhưng giờ có chút lo sợ cúi gầm mặt xuống: “Báo cáo boss, không điều tra ra Hắc Ca”.

Lục Hắc Thần nhếch mép.

Hắc Ca này quả thật có chút bản lĩnh.

Khu chung cư An xá, Vân Thi Ca đang vui vẻ ăn sáng với Văn Ly. Ở ngoài náo loạn thế nào thì mặc kệ, cô không quan tâm. Cô cũng không biết Lục Hắc Thần đang tìm kiếm mình.

Ăn sáng xong, Văn Ly nói với Vân Thi Ca: “Hôm nay cả hai đều rảnh, đi đua xe đi”.

Vân Thi Ca an nhàn vắt chân lên ghế: “Được thôi, thử tài đua xe của chị tiến bộ thế nào rồi”.

Văn Ly biết rõ mình không thể thắng Vân Thi Ca, bốn cọt: “Chị biết không thắng được em rồi, không phải tự cao”.

Vân Thi Ca vẫn đùa tời cùng: “Chị biết rồi thì tốt”.

Vân Ly mỉm cười một cái, được rồi ngay cả nói cũng không nói lại em.

Vân Thi Ca mang chiếc xe màu trắng bảo bối của mình ra. Vân Ly cũng mang chiếc xe màu hồng của mình ra nghênh chiến.

Vân Thi Ca vẫn mặc bộ đồ đơn giản, vẫn đeo chiếc mặt nạ màu trắng.

Hai người cho xe đến một đường núi.

-”Đích là thành phố B“. Vân Ly lên tiếng.

-“Ok”.

Hai chiếc xe bắt đầu lăn bánh.

Vân Thi Ca cố tình cho chiếc xe của mình chạy chậm lại bằng với tốc độ của Vân Ly. Thân nhiên ngắm phong cảnh bên đường.

Lục Hắc Thần đưa bà ngoại của mình ra chỗ Lục Hiên ở thành phố B đang trên đường trở về thành phố A.

Chiếc xe màu đen đang chậm rãi lăn bánh, bỗng một chiếc xe phóng nhanh chạy ngược lại, qua hai tấm cửa kính, Lục Hắc Thần thấy một cô gái đeo mặt nạ quen thuộc.

Được lắm, tự dẫn xác tới.

Nghĩ rồi Lục Hắc Thần nhanh chóng cho xe quay ngược lại đuổi theo chiếc xe màu trắng.

Cảm giác có người đuổi theo, Vân Thi Ca qua gương chiếu hậu nhìn thấy một chiếc xe màu đen, cô bất giác rung mình khi người trong xe là người đàn ông đã từng chỉ bằng ánh mắt làm cô run sợ.

Vân Thi Ca bắt đầu nhấn ga, vọt lên phía trước. Vân Ly thấy Vân Thi Ca đang đi bình thường bỗng tăng tốc thì thấy lạ, nhưng biết làm gì vì tốc độ của cô chỉ có thế.

Bạn đang đọc truyện *Vân Thi Ca Em Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Chương 6: Làm bạn gái giả

Đường núi quanh co, uốn lượn.

Chiếc xe màu đen đuổi ngay sau đuôi chiếc xe màu trắng.

Hai chiếc xe cứ thế nối đuôi nhau chạy. Chạy đến một vùng nông thôn nhỏ vắng người lúc nào không hay.

Chiếc xe của Vân Thi Ca đang chạy với tốc độ cực nhanh thì đột nhiên dừng lại.

Vì quá bất ngờ nên cô bị giật về phía trước rồi bị dây an toàn kéo lại.

Chết tiệt, xe hết xăng. Vân Thi Ca chửi thề trong miệng. Sớm không hết muộn không hết lại hết đúng lúc này. Ngay cả ông trời cũng bắt công với cô.

Chiếc xe màu đen nhanh chóng chạy lên chặn trước xe của Vân Thi Ca.

Lục Hắc Thần mở cửa bước xuống xe rồi mạnh mẽ đóng cửa lại tạo nên một tiếng động khá lớn.

Tiếp theo cửa xe của Vân Thi Ca cũng bị người đàn ông mở ra, hắn cầm lấy tay cô kéo đi, nhưng bị vướng bởi dây an toàn. Hắn kiên nhẫn cúi xuống tháo dây an toàn, rồi dùng một lực mạnh kéo cô ta ngoài.

Vân thi Ca từng là người có thân thủ tốt thứ hai trong tổ chức nên cô đâu dễ dàng bị người khác lôi đi như vậy. Lục Hắc Thần và Vân Thi Ca đọ sức, sau mười chiêu cổ cô nhanh chóng nằm gọn trong bàn tay to lớn của Lục Hắc Thần.

Thật là mất mặt, uổng công cô là người có thân thủ tốt thứ hai trong tổ chức, mà lại thua Lục Hắc Thần chỉ trong vòng mười chiêu.

Người là đối thủ của Lục Hắc Thần chỉ có thể là Vân Phong.

Lục Hắc Thần đẩy cô vào cánh cửa xe, cười lạnh :“Cô cũng thật to gan”. Nói rồi bàn tay anh giờ lên tháo chiếc mặt nạ trên mặt cô ra, hấn không khỏi thất thần vài giây, dung mạo của cô gái này có nét đẹp nào đó rất đặc biệt, Lục Hắc Thần nhanh chóng nghiêm mặt lại.

Lục Hắc Thần giờ tay bóp lấy cổ cô. Cổ bị chặn, hơi thở Vân Thi Ca trở lên hỗn loạn.

Nếu cứ như vậy, sớm muộn gì cũng bị tên cầm thú bóp chết :“Chỉ là tháo một chiếc mặt nạ thôi... có cần giết người diệt khẩu không”.

-“Vội lại, tôi gỡ mặt nạ của anh, anh cũng đã gỡ mặt nạ của tôi,...như vậy là...là hòa rồi”.

Lục Hắc Thần khẽ nhếch mép “Trong từ điển của tôi không có từ hòa”.

-“Không có thì giờ thêm vào là được”.

Thêm vào là được, anh cũng muốn xem từ hòa cô nói có nghĩa như thế nào.

Thấy Lục Hắc Thần dần nói lỏng tay, cô khẽ thở phào nhẹ nhõm. Đối mặt với người đàn ông này, cô phải công nhận còn nguy hiểm hơn đối mặt với cái chết.

-“Nói tiếp đi”.

Nói gì chứ.

Hắn còn muốn cô nói gì.

-“Hửm, nói cái gì”.

-“Hòa rồi thế nào”. Lục Hắc Thần y như đứa học sinh tiểu học có điều thắc mắc.

-“À, ừ thì hòa rồi thì chúng ta không còn liên quan đến nhau nữa”.

-“Nhưng tôi vẫn muốn liên quan thì sao”.

-“Thì thôi”. Vân Thi Ca không do dự nói thẳng.

-“Thôi”. Hắn khó hiểu.

Vân Thi Ca là người đầu tiên dám nói với hắn như vậy. Nhưng như vậy cũng khá thú vị.

Lục Hắc Thần khó hiểu từ thôi cô nói, nghĩa là gì.

Hắn cũng không kiên nhẫn :“Thôi là sao”.

Cô cũng không biết giải thích ra sao:“Cái này, tôi với anh thì làm sao có thể có, có liên quan gì”.

-“Tại sao”.

Nói chuyện với tên này sớm muộn gì cũng tức tới thổ huyết :“Vì anh là Lục Hắc Thần”. Lục Hắc Thần.

-“Cô còn dám tháo mặt nạ của tôi mà giờ lại nói vì lý do tôi là Lục Hắc Thần”. Lục Hắc Thần kiên nhẫn nói chuyện với cô gái này vì, người có thể đỡ mười chiêu của hắn là người không tầm thường, với lại, cô gái này cũng rất thú vị.

Vân Thi Ca đã sớm mất hết kiên nhẫn :“Giờ anh muốn sao”.

Trong cách làm việc của Lục Hắc Thần chưa bao giờ có câu: Lấy công chuộc tội. Nhưng Anh đã nghe câu này đến tai cả lỗ tai rồi.

Anh cũng muốn thử xem lấy công chuộc tội như thế nào :“Lấy công chuộc tội”.

Lấy công chuộc tội Vân Thi Ca thấy cái này cũng thú vị. Trước giờ cô luôn tự hào với khả năng lái xe của mình :“Được thôi tôi sẽ làm tài xế cho anh một tháng”. Nói xong, cô mới thấy có gì sai sai. Lái xe thì tên kia lái xe cũng không tầm thường.

Cô còn có tất nhiều tài :“Thân thù tôi không tôi, để tôi làm vệ sĩ cho anh”. Càng nói càng thấy sai, không phải cô vừa bị hạ gục trong vòng mười chiêu sao.

Vậy thì cô có thể làm gì đây. Bỗng trong đầu cô nảy ra một ý nghĩ. Tại sao Lục Hắc Thần lại đeo mặt nạ? Chẳng phải vì sợ phiền phức sao, mà một trong những phiền phức đó là phụ nữ quấy rầy, người đứng đầu một gia tộc kiểu gì cũng phải có con, mà muốn có con thì cũng phải có vợ, mà muốn có vợ thì phải đi xem mắt, mà đi xem mắt lại rất phiền phức.

Vân Thi Ca tự hào vì mình cũng có lúc thông minh như vậy, lại còn đỡ mệt, nghĩ rồi cô cười hi hi :“Tôi có thể làm bạn gái giả của anh”. Ba chữ bạn gái

già cô cố tình ngân dài.

Lục Hắc Thần khó hiểu. Cô gái này áy thế mà có thể làm hắn khó hiểu mấy lần. Có thể làm hắn phá vỡ quy tắc. Có thể làm hắn xem là không tầm thường. Cô còn có thể làm gì nữa đây.

Bạn đang đọc truyện *Vân Thi Ca Em Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: chương 7: Bị bỏ rơi

Vân Thi Ca đem một loạt ý nghĩ trong đầu nói ra :“Anh đeo mặt nạ chẳng phải là vì ghét phiền phức sao, phiền phức lớn nhất là gì? Đương nhiên là phụ nữ. Anh là ai là Lục Hắc Thần, người đứng đầu một gia tộc thì cần nhất là có người nói dối, mà muốn người

nói dối thì cần có vợ, mà muốn có vợ thì cần phải đi xem mắt, mà muốn không phải đi xem mắt thì phải có bạn gái”. Với lí lẽ của mình Vân Thi Ca nghĩ Lục Hắc Thần không thể phản bác vì lí lẽ quá chặt chẽ.

Mỗi Lục Hắc Thần cong lên, lập luận gì đây.

-“Điều phiền phức nhất là phụ nữ, chẳng lẽ cô không phải phụ nữ”.

Vân Thi Ca á khẩu.

-“Cô không muốn tôi có vợ, cũng không muốn tôi có con”.

Chẳng phải lí lẽ của cô không có khuyết điểm nào sao, giờ bị cho là câu nói có ý nghĩa mập mờ.

Chỉ là muốn lấy công chuộc tội một cách an nhàn nhất thôi, nên cô mới lấy ra lí lẽ có chút kì quặc này.

Cô thật hận không thể đào cái lỗ chui xuống.

-“Nhưng, đề nghị không tôi”.

-“Đương nhiên là không tôi rồi”. Ha, nói móc này giờ rồi kết luận lại một câu không tôi.

Lục Hắc Thần :“ Mai tôi gặp tôi”.Rồi lên xe chạy đi mất.

Vân Thi Ca :“Này, vậy còn tôi”.

Dù gọi thế nào thì Lục Hắc Thần đã lái xe đi mất.

Đồ vô tâm, bây giờ bỏ cô ở đây thì cô biết về kiểu gì, cô hận, hận không thể băm thây hắn ra.

Xe của Lục Hắc Thần đi cả ngày cũng không hết xăng, còn xe của cô cũng là siêu xe, nhưng lại nhanh hết xăng. Cô lại quên không mang điện thoại.

Ở nơi hoang vu hẻo lánh như vậy thì có gọi trời, trời không biết gọi đất, đất không hay. Chỉ có thể ngồi chờ thôi.

Cứ như thế đến tối mịt, da bụng cũng gấn chặt vào lưng. Cuối cùng một chiếc xe màu hồng cũng tới. Vân Ly sao giờ mới tới.

Vân Ly vội vã bước xuống xe :“Thi Ca sao em lại ở đây”.

Vân Thi Ca đã đói đến sắp ngất :“ Bị sói hoang đuổi theo”.

Vân Ly cũng không đề ý đến lời nói đùa của cô :“ Lên xe, chị chờ về”. Còn chiếc xe của Vân Thi

Ca đành để tạm ở đây.

Về đến khu chung cư cũng đã là 12 giờ đêm. Việc làm đầu tiên của Vân Thi Ca là chạy vào bếp xem có gì không để đánh chén.

No say, Vân Ca đi vào phòng chuẩn bị tắm, biết được cô chuẩn bị đi tắm Vân Ly gọi lại :“Mới ăn no xong đừng đi tắm kéo đau bụng đó”.

-“Em sắp thành con cú mèo rồi nè”.

Tắm xong Vân Thi Ca lập tức leo lên giường đánh một giấc tới sáng.

Sáng sớm, khi mặt trời đã lên cao Vân Thi Ca mới mở mắt dậy. Việc tiếp theo, vẫn giống như thường ngày là đánh răng rửa mặt và ăn sáng.

Ăn sáng xong cô mới chợt nhớ ra một việc. Phải đi gặp tên sói hoang.

Nhiều lúc cô tự trách sao trí tò mò của mình cao như vậy. Lúc trước khi là Cung Tâm Như chẳng phải cô cura bao giờ tò mò mấy cái vô lí như vậy sao. Mới chỉ làm Vân Thi Ca có ba năm mà cô như đã trở thành một con người khác, không chỉ khác thôi mà còn khác hoàn toàn.

Lúc trước Cung Tâm Như là một người cao ngạo, lạnh lùng không coi ai ra gì. Bây giờ Vân Thi Ca là một cô gái hoạt bát nhanh nhẹn, tính khí lạnh lùng đã bị chinh lúc nào không biết.

Vân Thi Ca của bây giờ là một người ưa mạo hiểm, trí tò mò...cao thấp không đúng lúc.

Tuy con người Vân Thi Ca là vậy, nhưng khi đối với những người đã hại cô thì cô có đủ lạnh lùng, có đủ tuyệt tình.

Hôm qua Lục Hắc Thần bảo Vân Thi Ca qua chỗ hắn mà không nói chỗ hắn ở đâu, vậy cô biết đi đâu mà tìm đây.

Chỉ gỡ có một chiếc mặt nạ thôi mà bị truy đuổi ráo riết, bị bỏ ở nơi hoang vu heo lánh đến tối mịt, vậy còn là may mắn nếu xui xẻo thì chắc cô đã bị giết người diệt khẩu lâu rồi.

Chọc nhăm người cũng là một cái tội, ai kêu cứ thích thần thần bí bí làm gì. Nếu biết sớm đó là Lục Hắc Thần thì có đánh chết cũng không muốn đụng vào. Nhưng khi nói chuyện với hắn, hắn có điểm không giống lời đồn. Lục Hắc Thần xưa nay chưa cho ai cơ hội lấy công chuộc tội, chẳng lẽ là do hắn muốn cộng lại nhiều tội rồi cho cô chết tâm phục khẩu phục. Mà người chết trong tay Lục Hắc Thần còn có người không biết lí do mình chết.

Vân Thi Ca chỉ thấy Lục Hắc Thần giống trong lời đồn ở chỗ nói chuyện với hắn, rất bức mình, nếu có thể thì cô chỉ muốn lấy giẻ phang thẳng vào mặt hắn. Với lại Lục Hắc Thần quá tuyệt tình, tài ăn nói ai nói hắn ít nói, còn giỏi bắt bẻ người khác.

Giờ bắt cô phải tìm Lục Hắc Thần ở đâu đây. Chỉ biết xách dép đi tìm hắn.

Nơi đầu tiên cô đến là công ty của Lục Hắc Thần, người đàn ông này chắc cả đời chỉ có công việc.

Cô nói với một nhân viên trong công ty:“Tôi muốn gặp Lục Hắc Thần”.

Cô nhân viên thấy Vân Thi Ca lạ mắt thì mặt hiện rõ vẻ nghi ngờ :“Cô hẹn trước chưa”.

-“Chưa...nhưng”. Cô nhân viên rõ ràng là đang khinh thường :“Chưa hẹn trước thì không được gặp”. Muốn gặp Lục Hắc Thần đâu phải dễ dàng. Ngoài những nhân vật quan trọng ra, chưa một ai được gặp mặt Lục Hắc Thần cả, cũng chưa một ai biết mặt vị tổng tài tài ba này cho tới khi, một cô gái không biết điều gỡ mặt nạ của hắn thì tất cả mọi người mới biết được Lục Hắc Thần đẹp trai cỡ nào.

Được rồi, cái này là do anh đẩy nha, giờ tôi đi về cũng không phải là tôi không thực hiện lời hứa.

Bạn đang đọc truyện *Vân Thi Ca Em Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

Nếu cô quay về cô cũng không giám chắc Lục Hắc Thần có thay đổi quyết định hay không. Hắn mà thay đổi quyết định thì cô cũng không giám nghĩ đến hậu quả.

Chẳng lẽ phải ngồi đây đợi, nhưng không đợi thì phải biết làm thế nào.

Thế là Vân Thi Ca ngồi trên ghế chờ đợi Lục Hắc Thần. Cô ngồi đây, cả người đã sớm mỏi như hết đời tư thế này tới tư thế khác. Mọi ánh nhìn liên tiếp hướng về phía cô, ai bảo hắn là Lục Hắc Thần làm gì, vào người khác đừng hòng mong cô đợi. Cô ngồi đó ngủ lúc nào cũng không hay.

Gần tới, khi mọi người đã tan tằm, cuối cùng người đàn ông đó cũng bước ra. Thấy cô gái đang ngủ gà ngủ gật, không hiểu sao anh không nhịn được cười một tiếng. Anh đi xuống ghế ngồi bên cạnh cô.

Vân Thi Ca không hề biết bên cạnh mình xuất hiện thêm một bóng người. Đang ngủ ngon lành, cô cảm nhận được ánh mắt đang nhìn chằm chằm về phía mình bất giác rùng mình tỉnh lại. Cô không khỏi giật mình khi bên cạnh cô là Lục Hắc Thần.

Cô vỗ mạnh vào ngực mình :“Lục Hắc Thần, anh là ma à”.

Lục Hắc Thần :“ Tôi giống ma lắm sao”.

Vân Thi Ca :“Phải, anh không phải là ma thì quả là uống phở”. Nổi bực tức cả ngày hôm nay cô chắc chắn phải tuôn ra hết.

Lục Hắc Thần :“Uống phở”.

Vân Thi Ca :“Làm người mà đã dọa người như vậy, làm ma chắc là giết người không cần vũ khí”. Những lời này chỉ có cô mới biết cô nói là để hạ giọng chứ Lục Hắc Thần đẹp trai vậy mà.

Vân Thi Ca :“Giờ làm gì”. Nói xong cô mới cảm thấy có chút mập mờ.

Lục Hắc Thần không nói tiếng nào cứ thế bước đi. Cô cũng tự hiểu mà đi theo.

Lục Hắc Thần dẫn cô đến một nhà hàng vô cùng xa hoa. Cô khó hiểu :“Tới đây làm gì”.

Lục Hắc Thần :“Chọn đồ”.

Vân Thi Ca :“Làm gì”.

Lục Hắc Thần vẫn không trả lời bước vào cửa hàng, cô cũng lèo đèo theo sau.

Khi Lục Hắc Thần bước vào, các nhân viên lập tức cúi gằm mặt xuống.

-“Mang hết nhưng mẫu mới nhất ra đây”.

-“Dạ”.

Một phút sau, những món đồ xa xỉ xuất hiện trước mắt cô, một nhân viên lên tiếng :“ Đây là những mẫu mới nhất trong cửa hàng chúng tôi, mời tiểu thư thử”. Đây là lần đầu tiên có người lễ phép như vậy với cô, chắc chắn là do cô đi cùng Lục Hắc Thần.

Vân Thi Ca không chắc đó là cho mình nên nhìn sang Lục Hắc Thần, anh khẽ gật đầu một cái. Cô chọn bộ kín đáo nhất vô thử. Khi bước ra, chỉ biết trong mắt Lục Hắc Thần lóe lên rồi một cái rồi nhanh chóng trở về như cũ. Có khi nào là xấu quá không, cô nhìn vào tấm gương bên cạnh, cũng đẹp mà.

Rồi không biết thế nào, cô bị lôi vào phòng trang điểm để người ta vẽ vôi lên mặt mình.

Lục Hắc Thần đưa cô đến một bữa tiệc vô cùng xa hoa, cô không ngờ còn có bữa tiệc phí tiền đến mức này. Ngay cả một chiếc ly thôi cũng là giá lên trời.

Khi bước vào, lập tức có người ra tiếp đón. Vân Thi Ca để người này là 1 lão già chừng 60 tuổi, không ai khác đó là Mẫn Thục đứng đầu một công ty vô cùng lớn, một người cao quý, ngạo mạn.

Mà giờ ông ta lại phải cung kính trước Lục Hắc Thần, ông ta còn là trưởng bối làm vậy có chút không hợp lý lắm.

Mẫn Thục lại không ngờ Lục Hắc Thần lại đến bữa tiệc của ông ta, có đánh chết ông cũng không giám tin. Mỗi bữa tiệc được tổ chức ông ta đều mời Lục gia, nhưng lần nào cũng là Lục Quang Minh đến tham dự.

Thấy Mẫn Thục cao quý lại chạy ra tiếp khách mọi người không khỏi di chuyển ánh mắt qua, rồi sau đó lại của đụng phải người đàn ông quá mức tuấn tú.

-“Ôi trời ơi, ngài Lục, tôi có bị hoa mắt không vậy”.

-“Tôi cũng bị hoa mắt rồi”.

-“Mắt tôi bị mù rồi”.

Đây là lần đầu tiên họ tận mắt nhìn thấy Lục Hắc Thần, nhân vật truyền thuyết, lại còn là trong bữa tiệc này nữa.

Những tiểu thư khuê các cũng không thể bỏ qua cơ hội này được, họ đang chuẩn bị tâm lý qua bất chuyện với Lục Hắc Thần.

Thấy bên cạnh Lục Hắc Thần có một cô gái Miêu Thục cũng thấy lạ :“Ngài Lục, tiểu thư này là...”.

-“Bạn gái tôi”.

Khi nghe ba chữ phát ra từ miệng Lục Hắc Thần, Vân Thi Ca có chút ngượng ngượng.

Ba chữ này cũng đánh tan mộng đẹp của các thiếu nữ ở đây. Khí chất của họ không thể sánh bằng Vân Thi Ca.

Phút chốc xung quanh Lục Hắc Thần đã bu đầy người có ý đồ tạo dựng mối quan hệ với anh. Những người ở đây, toàn là những nhân vật không tầm thường. Mà lại chịu hạ mình như thế.

Chủ đề nói chuyện của bọn họ chủ yếu chỉ xoay quanh Vân Thi Ca :“Ngài Lục, bạn gái của ngài quả thật nghiêng nước nghiêng thành”. Nếu không xuất hiện Vân Thi Ca thì họ đã có thể giới thiệu con gái của họ rồi, nên vẻ mặt tiếc nuối hiện rõ lên mặt từng người nhưng vẫn rất niềm nở.

Trong phút chốc, cô đã đầy một bụng rượu, đám người kia không ngừng mời rượu cô, cô uống nhiều đến nỗi đầu óc quay cuồng, trời đất đảo lộn. Cô chỉ biết tên cầm thú kia không hề đỡ cho cô một ly rượu nào mà chỉ ở đây xem kịch vui. Cô hận không thể lấy rượu hắt thẳng vào mặt hắn.

Bạn đang đọc truyện *Vân Thi Ca Em Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9

Vân Thi Ca cuối cùng cũng không chịu nổi, cô đi vào nhà vệ sinh và nôn hết những thứ mình có thể nôn ra. Cuối cùng cũng đỡ chịu một chút nhưng đầu óc không hề tỉnh táo chút nào.

Lục Hắc Thần tên cầm thú, thấy người gặp nạn mà vẫn ung dung như không. Lúc tỉnh táo thì cô không giám làm gì hắn, còn lúc say gan cô còn to hơn gan trời.

Vân Thi Ca hùng hổ bước ra “Lục Hắc Thần”. Nghe thấy có cô gái dám gọi thẳng tên Lục Hắc Thần mọi người không khỏi ngoái đầu lại xem, cô gái này là bạn gái của Lục Hắc Thần, bọn họ mới cảm thấy đây là chuyện bình thường.

Nhưng đâu chỉ có thế.

-“Lục Hắc Thần, tên cầm thú đội lốt người”.

Lục Hắc Thần khẽ nhú mày, anh chỉ định chọc cô gái này một chút, ai ngờ lúc say cô còn giám..

Cô gái này, có chút thú vị.

Mọi người thấy câu đầu tiên của Vân Thi Ca là bình thường nhưng câu sau đó, thì thật sự là không bình thường.

-“Đồ vô nhân tính”.

Vân Thi Ca đang hùng hồn chửi Lục Hắc Thần thì đằng sau một bàn tay to lớn kéo cô vào trong lồng ngực, Lục Hắc Thần nói nhỏ vào tai cô :“Em to gan thật”. Rồi mang cô ra ngoài. Vân Thi Ca ra sức dẩy dụa, nhưng với sức lực của Lục Hắc Thần thì cô có dẩy dụa cũng không thoát.

-“Lục Hắc Thần thả tôi ra, thả ra, anh muốn giết người diệt khẩu sao, tôi liều mạng với anh”.

Lục Hắc Thần ném Vân Thi Ca vào ghế lái phụ rồi vòng qua ngồi vào ghế lái.

Trời đất đối với Vân Thi Ca quay cuồng, không còn nhận ra cái gì nữa, cô chỉ nhận ra bên cạnh mình...

-“Anh đẹp trai, anh đẹp trai quá”.

Tim Lục Hắc Thần đập nhanh một nhịp :“Chẳng phải em bảo tôi giống quỷ sao”.

-“Chỉ có Lục Hắc Thần giống quỷ thôi, anh đẹp trai cho em xin chữ kí...”.

Mắt của cô gái này có vấn đề sao.

Đèn đỏ.

Chiếc xe màu đen dừng lại.

Vân Thi Ca lập tức chồm dậy, vòng tay qua cổ anh. Hai người gần tới nỗi Lục Hắc Thần có thể cảm nhận được hơi thở thơm mát của cô. Anh thất thần nhìn cô. Từ trước tới giờ, chưa có bất cứ thứ gì có thể làm anh thất thần, vẻ đẹp của cô gái này như bùa chú.

Cô nhìn chăm vào mắt anh, không nói gì, cho tới khi cô đổ gục trong lồng ngực anh.

Đèn xanh.

Chiếc xe lại tiếp tục chạy. Vân Thi Ca ngoan ngoãn nằm trong lòng Lục Hắc Thần.

Cô gái búồng bình này cũng có lúc dễ thương như vậy.

Thật không ngờ cô gái đang nằm trong lòng anh như một thú cưng vừa mới mắng chửi anh là cảm thú.

Con người ai cũng có một mặt dễ thương nào đó. Lục Hắc Thần không nghĩ đến một Hắc Ca nhỏ bé có thể làm anh quan tâm như vậy.

Số lần Lục Hắc Thần nói chuyện với cô chỉ đếm trên đầu ngón tay, không đủ để nảy sinh bất cứ một thứ gì. Nhưng khi cô nằm trong lòng mình thì trái tim đã không nghe theo chỉ dẫn mà loạn nhịp.

Lần trước vì Lục Hắc Thần không có thói quen cho người khác ngồi vào xe nên anh mới bỏ cô lại đó.

Nhưng khi đi được nửa đường, Lục Hắc Thần mới cảm thấy một cảm xúc không lẽ mà trước giờ chưa có.

Rồi anh mới kêu người thông báo cho Vân Ly, người đi với cô hồi sáng, nếu không giờ cô sẽ không có cơ hội làm loạn ở đây.

Lục Hắc Thần chỉ biết cảm giác với cô gái này có gì đó không giống những người khác nhưng không biết nó là gì bởi vì cảm giác rung động đó rất nhỏ nhoi.

Cảm giác nhỏ nhoi đó, Lục Hắc Thần cho là anh đang coi trọng cô. Hắc Ca là người con gái đầu tiên Lục Hắc Thần coi trọng.

Một căn biệt thự ở trên núi. Cánh cổng tự động được mở ra, chiếc xe màu đen tiến vào.

Lục Hắc Thần bế cô gái đang ngủ say lên phòng. Anh trực tiếp ném thẳng cô lên giường. Vân Thi Ca đang mơ màng cảm thấy một trận đau ập tới thì mặt nhăn nhúm lại. Khi cơn đau từ từ tan đi khuôn mặt mới từ từ giãn ra, trở lại giấc ngủ ngon.

Trước giờ chưa từng có người ngồi vào xe của Lục Hắc Thần, cũng chưa từng có người bước vào biệt thự của Lục Hắc Thần. Vân Thi Ca, cô là người đầu tiên.

Lục Hắc Thần cảm thấy điều này có chút thỏa đáng. Hắc Ca từ nay về sau sẽ là thuộc hạ của Lục Hắc Thần. Một cô bạn gái giả, một tài xế có năng lực kiêm vệ sĩ. Tuy thân thủ của Vân Thi Ca thua xa Lục Hắc Thần, nhưng cái đó là do thân thủ của Lục Hắc Thần không chê vào đâu được.

Với thân thủ của Vân Thi Ca cũng khó kiếm được đối thủ.

Chỉ là, Lục Hắc Thần chưa có cơ hội thử xem trí thông minh của cô gái này. Có thể nghĩ ra ý kiến lấy công chuộc tội nhân nhả như vậy cũng không hề tầm thường.

Vân Thi Ca khác với những thuộc hạ bên cạnh Lục Hắc Thần ở chỗ :Cô là cô gái đầu tiên bên cạnh Lục Hắc Thần, cô là người Lục Hắc Thần coi trọng nhất, còn là người to gan nhất.

Tuy chưa có sự đồng ý của Vân Thi Ca, nhưng Lục Hắc Thần đã coi cô là thuộc hạ, vì xưa nay anh chưa từng nghe lựa chọn của người khác

Bạn đang đọc truyện *Vân Thi Ca Em Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

Lục Hắc Thần quay lưng đi ra phòng khách. Lục Hắc Thần rời đi, Vân Thi Ca đang ngủ bỗng có cảm giác an tâm hơn. Khi Lục Hắc Thần ở đây, cô có một cảm giác như thể đang bên cạnh ác quỷ.

Sáng sớm, mặt trời chiếu những tia nắng xuống căn biệt thự, ánh nắng lọt qua khe cửa chiếu vào mắt cô gái đang màng.

Vân Thi Ca theo bản năng lấy tay che mắt, vươn vai ngồi dậy. Vì tối qua uống nhiều rượu nên đầu cô có hơi nhức.

Đập vào mắt cô đầu tiên, là người đàn ông đang ngồi trên sofa.

Cô không thể tin nổi, sợ mình bị hoa mắt Vân Thi Ca dơ tay lên dụi mắt. Vân Thi Ca coi lại quần áo trên người, vẫn trinh tề. Lục Hắc Thần này ít ra vẫn còn tính người. Nhưng cô không khỏi ngạc nhiên.

-"Sao anh lại ở đây".

Lục Hắc chuyển ánh mắt về chỗ cô rồi lập tức quay về lại trang báo trên tay.

Phải rồi, đây là chỗ nào...

Từng mảng kí ức hiện về trong đầu cô.

Hôm qua cô thể lại dám công khai chửi Lục Hắc Thần.

Thật không giám tin, cô chọc tới ác quỷ rồi...

Thật muốn đâm đầu xuống đất, chắc cô chết mất.

Vân Thi Ca có một điều thắc mắc :“Sao anh lại tốt bụng vậy,còn đưa tôi về đây”.

-“Tôi chỉ không muốn mất đi thuộc hạ có chút bản lĩnh”. Lục Hắc Thần nói như đó là chuyện đương nhiên.

Vân Thi Ca tự hào về mình, ngay cả Lục Hắc Thần cũng công nhận cô có bản lĩnh.

-“Điều này thì tất nhiên rồi”.Còn phải nói, bản lĩnh của cô thật không thể khinh thường.

Hình như có cái gì đó không đúng...

Cái gì, thuộc...thuộc hạ...

Vân Thi Ca tròn tròn mắt :“Thuộc hạ, ý anh là gì”.

Lục Hắc Thần cũng lười giải thích :“Cô là thuộc hạ của tôi”.

Vân Thi Ca tức giận :“Ai là thuộc hạ của anh chứtôi đã đồng ý chưa”.

-“Đồng ý...”. LụcHắc Thần ngừng một lúc :“Em không có lựa chọn”.

Người đàn ông này lạ nói cô phải nghe theo sắp đặt của hắn :“Tôi có quyền quyết định cho lựa chọn của mình”.

Sau khi cô nói xong câu này, ánh mắt Lục Hắc Thần lóe lên một tia tàn ác :“Không muốn”. Như kiểu nếu cô trả lời là không thì anh cũng chuẩn bị đưa ra mộtquyết định. Mà quyết định đó cô không cần nghĩ cũng biết, với phong cách của Lục Hắc Thần thì chỉ có con đường chết.

Ông trời sinh ra mình, còn lại là tự mình quyết định số phận của mình. Ngay cả việc cô bị ghét bỏ rồi bị đẩy xuống vực, tất cả đều do cô ngu ngốc, cô chưa từng trách ông trời bất công.

Còn bây giờ, làm việc gì cũng phải do Lục Hắc Thần quyết định, cô nói nhỏ :“Ngay cả ông trời còn chưa dám quyết định số phận của tôi nữa là”.

Cô không định nói những lời này cho Lục Hắc Thần, nhưng anh đã nghe rõ những lời này :“Em nói gì”.

Vân Thi Ca ra sức chối đây đẩy :“À không, không có gì”. Đương nhiên là có rồi, anh có quyền gì chứ.

Tiếng nói của Lục Hắc Thần vang lên không trung như một mệnh lệnh :“Từ nay tôi sẽ là ông trời của em”. Nếu ông trời không thể quyết định số phận của em thì tôi sẽ làm ông trời của em.

Còn Vân Thi Ca thì đã bị lời nói của Lục Hắc Thần làm cho hóa đá, làm ông trời, vậy từ nay về sau mọi việc của cô đều do Lục Hắc Thần quyết định. Có chết cô cũng không muốn xuất hiện một ông trời quyết định số phận.

Nhưng để sống, để không có lỗi với bản thân thì phải chấp nhận ông trời này.

Cô tự nhủ cô vốn không có thứ gì tốt.

-“Là anh quá coi trọng tôi thôi, tôi vốn không có tài năng gì”. Nói ra một câu mà trong lòng nơm nớp lo sợ.

Nhưng khi nhìn thấy ánh mắt của Lục Hắc Thần thì cô đã đưa ra quyết định :“Nếu ngài Lục đã coi trọng thì tôi xin nghe theo”.

Khí chất không sợ trời không sợ đất của Vân Thi Ca đâu rồi, Vân Thi Ca cô đã là ác quỷ, còn Lục Hắc Thần là chúa tể của mọi ác quỷ. Ngay cả Vân Phong cô còn không sợ bằng như vậy.

Hôm nay là chủ nhật, Lục Hắc Thần không có việc gì bận nên anh luôn ở nhà.

Còn Vân Thi Ca càng tội tệ. Cô không được đi đâu còn phải ngồi ì một chỗ đối mặt với khuôn mặt lạnh lùng y như tượng đá. Cô không giámnói gì, cũng bị Lục Hắc Thần không cho đi đâu, thật là buồn chán.

Cô còn chưa được ăn sáng nữa mà :“Tôi đi mua đồ ăn sáng”.

Lục Hắc Thần không thèm nhìn mặt cô một cái :“Ủm 5 phút”.

Năm phút là cái gì chứ, chỉ cho cô năm phút để mua đồ ăn sáng thôi sao. Đến khi Vân Thi Ca kịp tiêu hóa lời nói của Lục Hắc Thần thì đã là vài giây sau. Cô không kịp nghĩ ngợi lập tức chạy ù đi. Tròn năm phút sau, cô xuất hiện trước mặt Lục Hắc Thần với bó xôi trong tay.

Cô cười hì hì :“Tròn năm phút”.

Chưa bao giờ phải chạy kịp thời gian như vậy. Trước giờ cô luôn là người đứng giờ không chậm trễ lấy một giây.

Thấy cô đứng giờ như vậy, Lục Hắc Thần cũng gật đầu hài lòng. Thật xứng là thuộc hạ bên cạnh anh.

Bạn đang đọc truyện *Vân Thi Ca Em Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Thật là nguy hiểm. Như vậy là đã qua khảo nghiệm rồi sao.

Cô thở phào một cái, coi như thoát khỏi nguy hiểm đầu tiên của công việc.

Vân Thi Ca ngồi vào chiếc ghế sofa đối diện Lục Hắc Thần cứ tự nhiên ăn sáng.

Lục Hắc Thần đang đọc báo thì cảm giác có người ngồi đối diện thì ngẩng đầu lên. Đầu mày anh nhíu lại, Vân Thi Ca không biết gì vẫn gặm nhấm bó xôi, cô đang rất đói, tối qua bị chuốc rượu no mà vẫn không có miếng thức ăn nào vào bụng.

Lục Hắc Thần nhìn chăm chú cô một lúc rồi nhanh chóng rời tầm mắt về tờ báo trên tay.

Trước giờ thuộc hạ của Lục Hắc Thần có to gan đến đâu cũng không dám ngồi đối diện anh, họ còn không dám ngồi. Vậy mà cô gái này lại thản nhiên ngồi trước mặt anh như vậy.

Lục Hắc Thần không thèm nhìn cô thêm lần nữa, nói :“Ai cho phép em ngồi như vậy”.

-“Không cho phép tôi ngồi chẳng lẽ bắt tôi đứng”. Làm người cũng đâu cần ác như vậy.

-“Vói lại, anh đâu cần khinh người như vậy, nói chuyện với người khác phải biết tôn trọng một chút chứ, thà nhìn tờ giấy toàn chữ là chữ chứ cũng không nhìn tôi lấy một lần”. Đây là khinh người.

Cô gái này còn giám giáo huấn anh:“Sao, có ý kiến”.

Phải rồi cô đang là thuộc hạ của Lục Hắc Thần, cô vội bảo chữa :“Không, chỉ là...”.

Chẳng lẽ phải đứng ngay sau Lục Hắc Thần. Nghĩ rồi Vân Thi Ca quơng bó xôi đã ăn gần hết vào sọt rác, nhanh chóng xuất hiện ngay sau lưng Lục Hắc Thần đứng im như một con rôbốt.

Lục Hắc Thần khó hiểu :“Làm gì”.

-“Chẳng phải phải đứng như vậy sao”.

Lục Hắc Thần cũng bó tay lắc đầu một cái :“Ra ghế ngồi đi”. Có cô đứng đằng sau không hiểu sao anh cảm thấy rất áp lực.

Cuối cùng cũng chẳng phải là vẫn được ngồi sao.

Ngồi cả buổi như vậy, đáng lẽ ra là chán nhưng cô lại không hề thấy chán, cô được ngắm gương mặt đẹp trai vậy mà.

Từng đường nét trên gương mặt Lục Hắc Thần cô cũng không biết miêu tả thế nào bởi vì gương mặt này không chê vào đâu được. Để cả ngày ngắm gương mặt tuấn tú như vậy quả thực cô cũng có lời.

Cả buổi Vân Thi Ca không làm gì khác ngoài nhìn chăm chăm Lục Hắc Thần. Cảm nhận được ánh mắt đó, Lục Hắc Thần cũng cảm thấy không tự nhiên thỉnh thoảng ngước mắt lên lại bắt gặp khuôn mặt cô gái xinh đẹp đang nhìn mình chăm chăm. Chỉ có cô mới biết cô đang bị Lục Hắc Thần mê hoặc, tìm đập thỉnh thịch. Cũng chỉ có anh mới biết anh áp lực thế nào, tìm đập nhanh thế nào khi bị cô gái này nhìn không rời mắt.

Bầu không khí im lặng đến nỗi hai người có thể nghe thấy hơi thở của nhau. Thỉnh thoảng có tiếng lật báo của Lục Hắc Thần. Còn lại là họ nghe thấy tiếng tim đập loạn xạ của mình.

Đến trưa, cuối cùng tiếng nói của Lục Hắc Thần cũng phá tan bầu không khí :“Đi làm đồ ăn đi”.

Vân Thi Ca bức xúc :“Tôi đâu phải người hầu”. Rồi nhanh chóng sửa lại :“Được rồi, để tôi đi nấu”. Anh không ăn được sáng chịu.

Vân Thi Ca xuống bếp. Có duy nhất hai quả trứng, một ít gạo một ít rau, một ít mắm muối. Cuối cùng là một cái nồi.

Được rồi để cô thử làm món com rang. Chỉ là thử, bởi vì cô chưa từng làm. Đối với cô, nấu ăn là một cực hình.

Vân Thi Ca đi vo gạo nấu com ngon lành cho vào nồi điện. Cái gì chứ đối với cô cảm com là dễ nhất, chỉ cần vo gạo tiếp theo là nồi com điện tự xử hết.

Tiếp theo, cô lấy rau đi rửa rồi thái thái băm băm thật lâu cho đến khi rau thật nát.

Com chín cô nấy com cho vào cái nồi duy nhất, bỏ rau, đập trứng. Cuối cùng là cho gia vị, cô cho hết lượng mắm còn lại trong chai, cho hết lượng muối trong lọ và bắt đầu đảo. Đến khi cho ra một món com thơm vàng. Nấu ăn cũng chẳng có gì khó.

Cô lấy hai cái tô duy nhất trong tủ đồ com vào bê lên phòng cho Lục Hắc Thần. Hai tay mỗi tay một cái tô. Cô đưa cho Lục Hắc Thần một cái tô giữ cho mình một cái :“Anh ăn đi, đảm bảo là ngon, tuy là lần đầu tiên làm com nhưng mùi vị chắc chắn không tồi”. Lần đầu tiên làm com nhưng mùi vị chắc chắn không tồi, nghe câu này phát ra từ miệng cô thì chắc chắn có vấn đề.

Cô chờ đợi Lục Hắc Thần ăn xong rồi khen ngợi cô mới vừa lòng.

Lục Hắc Thần xúc thìa com đầu tiên bỏ vào miệng. Đầu mày anh khẽ nhúu mày quả thực quá quá là không tồi..

Vân Thi Ca thì háo hức :“Thế nào, rất ngon đúng không”. Lục Hắc Thần miễn cưỡng gật đầu một cái.

Cô cũng phải thử mùi vị món ăn của cô. Khi thìa com được đưa vào miệng, Vân Thi Ca khô, g khô ho sặc sụa. Rau sống, trứng sống còn gia vị thì quá mặn.

Lần đầu tiên cô được ăn món ăn có khẩu vị như thế này.

Cô lén nhìn lên Lục Hắc Thần, anh không nhịn được bật cười vui vẻ.

Có Nghĩa là cô đang bị chế giễu.

Lục Hắc Thần cũng biết cười sao, chẳng phải hẳn chỉ biết cười đều thôi sao. Mặc dù đang rất tức giận nhưng khi nhìn thấy nụ cười của Lục Hắc Thần cô cũng thấy vui lây.

Bạn đang đọc truyện *Vân Thi Ca Em Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12

Món ăn ngon lành Vân Thi Ca tốn bao công sức làm ra cuối cùng cũng về thiên đường của nó. Món ăn nhanh chóng. Nằm gọn trong sọt rác.

Năm phút sau, một món com gang thơm phức được phục vụ của một nhà hàng đêm tối. Cô thắc mắc, chẳng phải chỗ này là ở vùng núi sao, mà tốc độ đưa com lại có thể nhanh đến mức như vậy. Không cần biết lý do vì sao chỉ cần biết đồ ăn đang ở ngay trước mắt.

Lúc ăn thử miếng đầu tiên, hai mắt cô không khỏi sáng quắc. Lần đầu tiên cô được ăn món com ngon như vậy.

Một buổi chiều trôi qua rất nhanh cũng chỉ là cô ngắm anh, anh bỏ lơ cô. Màn đêm nhanh chóng bao trùm lấy căn biệt thự. Ngoài trời bắt đầu kéo đến cơn mưa.

Khi màn đêm buông xuống, Vân Thi Ca mới cảm nhận được căn nhà này có chút ma quái.

Căn biệt thự chỉ một vẻ lạnh lẽo. Đồ vật chỉ có duy nhất một màu là màu đen. Sở thích của người này sao kì quái quá đi.

Khi cơn giông kéo Vân Thi Ca mới cảm thấy sợ. Cô không sợ trời không sợ đất chỉ sợ ma. Mà trong căn nhà u ám này, khả năng có ma là không phải nhỏ.

Hôm nay đổi lại vị trí, Lục Hắc Thần ngủ trên giường còn cô ngủ trên sofa.

Cơn mưa càng ngày càng lớn, cây cối xung quanh bị quật cho gãy đổ. Từng tiếng sấm man rợ vang lên. Lúc này Vân Thi Ca đã sợ đến mức hai tay ôm

lấy đầu run rẩy. Từ nhỏ cô đã có chứng sợ mưa to, mà đêm nay cơn mưa như quỷ thần thét gào.

Mỗi lần như vậy đều có người bên cạnh cho cô lương tựa. Khi nhỏ thì là mẹ, lúc vào tổ chức thì có Vân Ly, còn bây giờ bên cạnh cô chỉ có Lục Hắc Thần. Vân Thi Ca không làm chủ được mà ngồi dậy chạy thẳng lên giường của Lục Hắc Thần ôm chặt lấy anh. Lục Hắc Thần đang ngủ thì cảm thấy có một vật mềm mại dính chặt lấy mình. Mở mắt ra thì thấy cô gái không sợ trời không sợ đất đang ôm chặt lấy mình run lẩy bẩy. Lúc này trên người cô đã mặc chiếc áo rộng thùng thình của Lục Hắc Thần làm thân hình cô trở lên nhỏ nhắn, gương mặt xinh đẹp lại vô cùng hấp dẫn.

Lục Hắc Thần từ nhỏ đến lớn không thích người khác thành đưng vào mình nhất là phụ nữ. Nhưng khi cô gái này ôm chặt, anh chỉ cảm thấy một cảm giác ấm áp lạ thường.

Lục Hắc Thần kéo cô dựa vào lồng ngực, giờ bàn tay to lớn lên vỗ đầu cô. Khi cảm nhận được bàn tay ấm áp Vân Thi Ca cũng cảm thấy an tâm hơn và chìm sâu vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau, khi thức dậy Vân Thi Ca đã thấy Lục Hắc Thần đang ngồi ở sô pha tập trung vào tờ giấy trên tay. Quần áo cũng vô cùng chỉnh tề, không còn tùy ý như hôm qua, chỉ có vẻ đẹp trai là vẫn vậy.

Có điều gì đó lạ thường, hôm qua chẳng phải cô ngủ trên sô pha sao. Lại nữa rồi, thật là xấu hổ. Hôm qua cô thế lại...

Cô nhớ ra một điều quan trọng khác. Hôm nay là thứ hai, cô có cảnh quay. Mà bây giờ cô đã là thuộc hạ của Lục Hắc Thần, chẳng lẽ cô phải kè kè bên cạnh anh 24/24. Như vậy chẳng phải là làm khó người quá đáng. Thật nhức đầu, giờ cô lại bị ràng buộc, chẳng phải cô mới được tự do thôi sao.

Không được, công việc của cô, ước mơ của cô không thể bị một người đàn ông máu lạnh cướp đi.

Cảm giác có người nhìn mình Lục Hắc Thần dời ánh mắt qua chỗ cô. Mà ánh mắt này chắc chắn có yêu cầu gì đó: “Nói đi”.

Bộ cô biểu hiện rõ ràng thế nào, lẽ nào Lục Hắc Thần là quỷ có thể đọc được suy nghĩ thật sao.

– “À,... Tí nữa tôi...tôi có việc”. Không hiểu sao mới chỉ nói có một câu thôi mà khó hơn lên trời.

Lục Hắc Thần khẽ nhú mày: “Việc gì”.

Tra hỏi y như tra hỏi tội phạm nhưng ai bảo đó là Lục Hắc Thần làm gì.

Vân Thi Ca: “Hôm nay tôi có cảnh quay”.

Lục Hắc Thần: “Làm thuộc hạ của tôi mà còn muốn làm việc khác”.

Vân Thi Ca: “Tôi cũng có công việc của tôi”. Anh có quyền gì mà can thiệp.

Lục Hắc Thần: “Đã làm thuộc hạ của tôi thì chỉ được làm thuộc hạ của tôi”. Chỉ riêng với cô, Lục Hắc Thần mới có thể kiên nhẫn như vậy, chứ vào người khác ngay cả nói cũng không xó cơ hội nói. Bởi vì cô đối với Lục Hắc Thần luôn ẩn chứa một điều gì đặc biệt.

Vân Thi Ca không thể nào cam chịu nghe theo hoàn toàn sự sắp đặt của Lục Hắc Thần: “Tôi không muốn”.

Cô gái này quả thật quá cô chấp, chẳng lẽ anh phải nên nhượng bộ: “Được rồi, xong việc quay về”. Rồi Lục Hắc Thần quay lưng bước đi, đi thẳng đến công ti. Lục Hắc Thần thế lại nhượng bộ.

Vân Thi Ca vui vẻ tung tăng về nhà lấy đồ, khi về không quên thay lại bộ đồ đã khô của mình.

Khi về tới nhà, vừa nhìn thấy cô Vân Ly đã tra hỏi: “Hôm qua em đi đâu, sao lại không về nhà”. Vân Ly rất lo lắng cho cô.

Chẳng lẽ Vân Thi Ca lại nói là bị ác quỷ đưa về nhà, nên cô chỉ trả lời một câu cho qua: “Em có việc”.

Bạn đang đọc truyện *Vân Thi Ca Em Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

Cảnh quay hôm nay cũng là ở một nhà hàng nhưng là một nhà hàng khác.

Vân Thi Ca đi taxi mất khoảng năm phút là tới nơi. Lúc tới cũng là đúng giờ hẹn, tròn tám giờ. Mọi người cũng đã đến đông đủ và chỉ đang đợi cô.

Ai bảo đến sớm làm chi.

Lưu Li cũng phải đợi dài cổ này giờ, thấy cô đến thì cũng ra chào đón, cũng là câu: “Em đến rồi, thật đúng giờ”. Lưu Li có thái độ này với Thi Ca vì Lưu Li biết rõ năng lực của cô. Người này sau này chắc chắn sẽ làm lên đại sự.

Một người phải vào đợi này giờ sớm đã bực mình: “Cô là đàn em mà bắt tiền bối phải đợi mình như vậy sao”. Bởi lẽ cô mà đến sớm thì cảnh quay cũng bắt đầu sớm.

Chỉ cần có một người lên tiếng là mọi người cùng ồa theo: “Đúng vậy, đợi này giờ mệt chết rồi nữa”.

“Có chút năng lực mà muốn làm gì thì làm há”. Trước những lời bàn tán, Vân Thi Ca sắc mặt vẫn không đổi: “Tại mọi người đến sớm chứ không phải tại tôi đến muộn”.

Nói như vậy là nổi tại bọn họ chứ không phải tại Vân Thi Ca. Nhất thời ghen ứ hống không giám nói gì, chỉ hận cái người đầu tên bởi người đầu tên là người đáng tội nhất.

Vân Thi Ca không thèm để ý đến mấy chuyện lật vật này nữa mà đi vào phòng hóa trang. Cô vốn không có thói quen ý mình có lí mà dè dề cười cợt người khác.

Khi cô bước ra khỏi phòng hóa trang ngay lập tức làm mọi người choáng ngợp. Tuy chỉ là trang điểm nhẹ, bộ đồ đơn giản thôi nhưng lại thể hiện được vẻ trong sáng, đáng yêu khiến mọi người ngơ ngác.

Cung Uyển Tâm không khỏi ghen tị. Dựa vào đâu cô ta lại khng bằng Cung Tâm Như về điểm này chứ, hơn cô ta thì sao coi cô có thể làm được gì nào.

Người bị Vân Thi Ca thu hút nhất chính là chàng trai ở trong góc. Mục đích chủ yếu Trình Thâm tới đây là để xem Cung Uyển Tâm diễn, nhưng còn một mục đích phụ nhỏ nữa, anh ta muốn tới xem Cung Tâm Như. Đây là lần đầu tiên hắn thấy Cung Tâm Như luôn luôn kiên cường, mạnh mẽ mà cũng có lúc yếu đuối, ngây thơ trong sáng như vậy.

Hắn bị bề ngoài của cô thu hút, nhưng cũng chỉ là bề ngoài thôi mà. Hắn luôn tự nhủ, luôn cho rằng từ trước đến giờ người hắn yêu chỉ có Cung Uyển Tâm. Còn đối với Cung Tâm Như chỉ là áy náy, áy náy thôi, tuyệt đối không có tình cảm xen lẫn nào khác. Với thái độ của cô hôm trước hắn cũng nhanh chóng xua tan những thứ không đáng có trong đầu. Trình Thâm cũng nghĩ rằng cô đang rất hận hắn. Hắn sẽ bù đắp cho Tâm Như.

Cảnh quay bắt đầu. Những người không phận sự cũng tản ra chỗ khác. Vì bộ phim này lúc quay không tiết lộ địa điểm quay nên không có phóng viên.

Cảnh quay cũng nhanh chóng kết thúc trong sự thuận lợi.

Vân Thi Ca cũng chào tạm biệt mọi người rồi đi.

Khi bước chân đi đến cửa thì Trình Thâm lên tiếng: “Tâm Như”. Mọi người dồn ánh mắt về phía Trình Thâm.

Thấy cô không quay lại hắn mới nhớ ra, cô bây giờ tên là Vân Thi Ca: “Vân Thi Ca xin dừng bước”. Đúng như hắn suy đoán cô quả thật dừng lại.

Bây giờ Trình Thâm chỉ biết hắn có lỗi với Tâm Như, nếu cô đồng ý quay về hắn sẽ đối tốt với cô, xem cô như em gái mà toàn tâm toàn ý chăm sóc, bù đắp lỗi lầm: “Tâm Như, em quay về đi anh với Uyển Tâm sẽ đối tốt với em”.

Lưu Li và một số diễn viên khác cũng vô cùng thắc mắc. Trình Thâm gọi Vân Thi Ca là Tâm Như. Chẳng lẽ là Cung Tâm Như cô con gái đã chết ba năm của nhà họ Cung. Nhìn kĩ Vân Thi Ca quả thật rất giống Cung Tâm Như. Chẳng lẽ Cung Tâm Như chưa chết mà nay đã trở lại. Nhưng tại sao lại không quay lại nhà của Cung Tâm Như. Càng nghĩ càng khó hiểu.

Vân Thi Ca tỏ ra khó hiểu hỏi lại Trình Thâm: “Trình tổng, anh nói gì vậy tôi không hiểu, Tâm Như là ai”.

Trình Thâm sững người, không phải Tâm Như, chẳng lẽ lại xó chuyện người giống người. Vậy còn thái độ lạnh nhạt hôm bữa là xó ý gì.

Mặt Trình Thâm trở lên ngượng ngùng xen lẫn khó hiểu: “Cô nói cô không phải Tâm Như”.

Vân Thi Ca khng chút do dự: “Tôi tên là Vân Thi Ca”. Tức là cô đã phủ nhận.

Trình Thâm nhất thời không biết nói gì chỉ biết im lặng.

Vân Thi Ca cũng không nói gì thêm mà cáo từ ra về bỏ lại tất cả mọi người với sự thắc mắc đằng sau.

Cung Uyển Tâm khi nghe thấy cô không phải Cung Tâm Như thì khẽ thở phào nhẹ nhõm. Vậy là Cung Tâm Như thật sự đã chết, vậy thì địa vị của cô ta sẽ không gặp nguy hiểm. Như vậy cũng là một chuyện tốt. Những chuyện cô ta đã làm cũng không bao giờ lộ ra. Nhưng đối mặt với người có gương mặt giống Cung Tâm Như này cô ta có chút sợ hãi, nhất là ánh mắt khi nhìn cô ta có một thứ gì đó khiến cô ta không rét mà run. Còn chưa biết người này là địch hay bạn.

Còn những người khác có mặt ở đây thì đầu óc bị hai người này làm cho mù mờ, không hiểu nội tình là gì. Người rõ nhất chỉ có Vân Thi Ca đã sớm quay gót bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Vân Thi Ca Em Là Của Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13

Cảnh quay hôm nay cũng là ở một nhà hàng nhưng là một nhà hàng khác.

Vân Thi Ca đi taxi mất khoảng năm phút là tới nơi. Lúc tới cũng là đúng giờ hẹn, tròn tám giờ. Mọi người cũng đã đến đông đủ và chỉ đang đợi cô.

Ai bảo đến sớm làm chi.

Lưu Li cũng phải đợi dài cổ này giờ, thấy cô đến thì cũng ra chào đón, cũng là câu: “Em đến rồi, thật đúng giờ”. Lưu Li có thái độ này với Thi Ca vì Lưu Li biết rõ năng lực của cô. Người này sau này chắc chắn sẽ làm lên đại sự.

Một người phải vào đợi này giờ sớm đã bực mình: “Cô là đàn em mà bắt tiền bối phải đợi mình như vậy sao”. Bởi lẽ cô mà đến sớm thì cảnh quay cũng bắt đầu sớm.

Chỉ cần có một người lên tiếng là mọi người cùng ủa theo: “Đúng vậy, đợi này giờ mệt chết rồi nữa”.

- “Có chút năng lực mà muốn làm gì thì làm hả”. Trước những lời bàn tán, Vân Thi Ca sắc mặt vẫn không đổi: “Tại mọi người đến sớm chứ không phải tại tôi đến muộn”.

Nói như vậy là nổi tại bọn họ chứ không phải tại Vân Thi Ca. Nhất thời ghen ứ hòng không giám nói gì, chỉ hận cái người đầu tên bởi người đầu tên là người đáng tội nhất.

Vân Thi Ca không thèm để ý đến mấy chuyện lật vật này nữa mà đi vào phòng hóa trang. Cô vốn không có thói quen ý mình có lí mà dè dề cười cợt người khác.

Khi cô bước ra khỏi phòng hóa trang ngay lập tức làm mọi người choáng ngợp. Tuy chỉ là trang điểm nhẹ, bộ đồ đơn giản thôi nhưng lại thể hiện được vẻ trong sáng, đáng yêu khiến mọi người ngưỡng mộ.

Cung Uyển Tâm không khỏi ghen tị. Dựa vào đâu cô ta lại khng bằng Cung Tâm Như về điểm này chứ, hơn cô ta thì sao coi cô có thể làm được gì nào.

Người bị Vân Thi Ca thu hút nhất chính là chàng trai ở trong góc. Mục đích chủ yếu Trình Thâm tới đây là để xem Cung Uyển Tâm diễn, nhưng còn một mục đích phụ nhỏ nữa, anh ta muốn tới xem Cung Tâm Như. Đây là lần đầu tiên hắn thấy Cung Tâm Như luôn luôn kiên cường, mạnh mẽ mà cũng có lúc yếu đuối, ngây thơ trong sáng như vậy.

Hắn bị bề ngoài của cô thu hút, nhưng cũng chỉ là bề ngoài thôi mà. Hắn luôn tự nhủ, luôn cho rằng từ trước đến giờ người hắn yêu chỉ có Cung Uyển Tâm. Còn đối với Cung Tâm Như chỉ là áy náy, áy náy thôi, tuyệt đối không có tình cảm xen lẫn nào khác. Với thái độ của cô hôm trước hắn cũng nhanh chóng xua tan những thứ không đáng có trong đầu. Trình Thâm cũng nghĩ rằng cô đang rất hận hắn. Hắn sẽ bù đắp cho Tâm Như.

Cảnh quay bắt đầu. Những người không phận sự cũng tản ra chỗ khác. Vì bộ phim này lúc quay không tiết lộ địa điểm quay nên không có phóng viên.

Cảnh quay cũng nhanh chóng kết thúc trong sự thuận lợi.

Vân Thi Ca cũng chào tạm biệt mọi người rồi đi.

Khi bước chân đi đến cửa thì Trình Thâm lên tiếng: “Tâm Như”. Mọi người dồn ánh mắt về phía Trình Thâm.

Thấy cô không quay lại hắn mới nhớ ra, cô bây giờ tên là Vân Thi Ca: “Vân Thi Ca xin dừng bước”. Đúng như hắn suy đoán cô quả thật dừng lại.

Bây giờ Trình Thâm chỉ biết hắn có lỗi với Tâm Như, nếu cô đồng ý quay về hắn sẽ đối tốt với cô, xem cô như em gái mà toàn tâm toàn ý chăm sóc, bù đắp lỗi lầm: “Tâm Như, em quay về đi anh với Uyển Tâm sẽ đối tốt với em”.

Lưu Li và một số diễn viên khác cũng vô cùng thắc mắc. Trình Thâm gọi Vân Thi Ca là Tâm Như. Chẳng lẽ là Cung Tâm Như cô con gái đã chết ba năm của nhà họ Cung. Nhìn kĩ Vân Thi Ca quả thật rất giống Cung Tâm Như. Chẳng lẽ Cung Tâm Như chưa chết mà nay đã trở lại. Nhưng tại sao lại không quay lại nhà của Cung Tâm Như. Càng nghĩ càng khó hiểu.

Vân Thi Ca tỏ ra khó hiểu hỏi lại Trình Thâm: “Trình tổng, anh nói gì vậy tôi không hiểu, Tâm Như là ai”.

Trình Thâm sững người, không phải Tâm Như, chẳng lẽ lại xó chuyện người giống người. Vậy còn thái độ lạnh nhạt hôm bữa là xó ý gì.

Mặt Trình Thâm trở lên ngượng ngùng xen lẫn khó hiểu: “Cô nói cô không phải Tâm Như”.

Vân Thi Ca khng chút do dự :“Tôi tên là Vân Thi Ca”. Tức là cô đã phủ nhận.

Trình Thâm nhất thời không biết nói gì chỉ biết im lặng.

Vân Thi Ca cũng không nói gì thêm mà cáo từ ra về bỏ lại tất cả mọi người với sự thắc mắc đằng sau.

Cung Uyên Tâm khi nghe thấy cô không phải Cung Tâm Như Thì khẽ thở phào nhẹ nhõm. Vậy là Cung Tâm Như thật sự đã chết, vậy thì địa vị của cô ta sẽ không gặp nguy hiểm. Như vậy cũng là một chuyện tốt. Những chuyện cô ta đã làm cũng không bao giờ lộ ra. Nhưng đối mặt với người có gương mặt giống Cung Tâm Như này cô ta có chút sợ hãi, nhất là ánh mắt khi nhìn cô ta có một thứ gì đó khiến cô ta không rét mà run. Còn chưa biết người này là địch hay bạn.

Còn những người khác có mặt ở đây thì đầu óc bị hai người này làm cho mù mờ, không hiểu nội tình là gì. Người rõ nhất chỉ có Vân Thi Ca đã sớm quay gót bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Vân Thi Ca Em Là Của Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.